

<http://www.youtube.com/user/jonathanlives>

{youtube}xYT6rRliNjs{/youtube}

Pozdrav, Jonathan je.

Zašto ljudi ne znaju ništa? Zašto ljudi misle da znaju, zatim pričaju kako drugi ne znaju ništa? Zašto je toliko lako navesti ljude da nazovu druge "ovcima"? Zar to nije samo nova "underground pop" stvar za reći?

Znate, homofobija ... mogla bi biti i Ovcofobija. Svako svakog naziva "ovcom". Sebe zovu "budnima". Ljudi zaista veruju da ako gledaju šestosatni video David Ickea, ili Alex Jonesov Endgame, ili proučavaju Illuminate putem interneta ... veruju, nakon što to urade, da to ima bilo kakve veze, na bilo koji način sa bivanjem Budnim. Stvarno to veruju, ne šalim se! Nikad im dosta toga. Postanu navučeni na postavljanje njihovog mišljenja na nekom forumu, jureći tog "belog zeca" kuda god da ide. I zovu sebe budnima - jer - sistem želi da sebe zovete budnima. Obožava to. Foliranje, aroganciju - mržnju prema drugim ljudima. Dok vas to usisava u sebe - konzumira vas, a vi to ne znate. Uopšte to ne shvatite, jednostavno vam se sviđa da možete nazvati ljude ovcama.

Možda vas podsvesno vredi to što ste i vi nazvani ovcama, pa želite biti sposobni da to kažete drugima. Naivnost toga je u tome što vi ne znate ništa od onoga što ti ljudi znaju. Oni takođe znaju da vi ne znate, uopšte ih ne dotičete time, već samo navodite da vam se smeju, zato što u glavnom gutate propagandu koju su oni distribuirali, nazivajući sebe budnima i upirući prst u njih, dok ste u stvari nesposobni da se nosite sa njima, ili čak sa samim sobom.

"John, reci mi zašto, John, daj daj daj, John, daj mi još jedan odgovor, koje je tvoje mišljenje o tome - duguješ mi odgovor." Dugujem nekom nešto? Koliko sam plaćen da radim ovo?

Ah da - nisam. Ne mogu ni da prebrojim broj ljudi koji su proglasili sebe budnima predamnom. Nema šanse. Ljudi su veoma laki za kontrolu. Sve što treba da učine je - stvore još jedan podtip ličnosti. Trenutno, postoje atlete, emo, seljačine, preperi, biznismeni ...šta god već, a sad imamo i "budne ljude."

Razlog zbog kojeg niko ništa ne zna mogu objasniti jedino metaforom, naravno. U ovoj stvarnosti se može koristiti jedino metafora.

Zamislite razliku između boradband interneta, i 56K veze. Sad, postoje ljudi koji znaju šta se dešava u ovoj stvarnosti. Mnogi od njih se učlane u neka tajna društva. Nije stvar samo u tome da oni imaju znanje, to znači samo da su došli do informacije. Otišli su u rikverc.

Vidite, pravo znanje je pravo znanje. Oni koji ga imaju su razumeli ovo što sam upravo rekao, oni koji nemaju - nisu. Ono je pre-simbolično. Simbol nije ništa različit od bilo kog izražaja, pesme, slike, zvuka, izgleda, dodira ... Simbol je rezultat znanja. Razumevanje, svest - i tako izroni simbol. Možda je taj simbol već pre bio izražen, ali to je nebitno, jer je ono što je pred vašim očima rezultat.

Navesti nekoga da uči simbole, i zatim distribuirati strateški određenu količinu njegovog

značenja neće toj osobi podariti znanje, iako će oni to percipirati kao dobijanje znanja.

"Reći ću vam šta znači pentagram, šta znači heksagram..." Ne znači ništa! Na primer, mogu reći reč "guma" nekoj navijačici koja stalno žvaće žvake - i jedino značenje koje će joj izroniti u glavi kada čuje tu reč je "žvakaća guma". Mogu reći istu reč nekome drugom, i njemu će pasti na pamet žvaka, ali će mu takođe pasti na pamet i gumeno drvo {kaučuk} ili desni oko vaših zuba {eng. gum je sinonim za gumu, smolu i desni}. Reći ću to nekoj trećoj osobi, njoj bi palo na pamet sve prethodno ali možda i još nekoliko značenja, možda ta osoba ima dublje razumevanje, bolje razmišlja. Metaforičko upoređivanje sa drugim stvarima - guma je supstanca korišćena u građevinstvu, možda viđenje gume na molekularnom nivou?

Koristio sam samo jednu reč, fonetski simbol - pisani, ako gledate u njega. Značenje preneseno korišćenjem tog simbola je direktno zavisno od onoga koji prima informaciju. Navijačica će primiti samo mali deo razumevanja, taman dovoljno za komunikaciju. Ona Gene Hackmanova rečenica iz filma "Superman" - "neki ljudi mogu videti sve tajne univerzuma samo gledajući sastojke na omotu žvakaće gume" je apsolutno tačna.

To znači da možete dobiti mnogo informacija jednostavno bivajući svesnima. Linije u papiru, razmak između slova, sama slova ... prostor oko slova, različite nijanse.. Nažalost, sad moram reći da je ovo metafora. To ne znači da treba učiti što je više značenja moguće za svaku reč koju znate - to ne bi imalo veze sa bilo čim.

Ako zamislite simbol ... i recimo posmatrate oblik broja 6, može vam biti rečeno šta to znači. Ali možda kada uronite u znanje, svest, život, odjednom imate razumevanje, i izroni simbol poput "6". Možda mislite o uhvaćenosti u tumor u koji ste ušli ali ne možete izaći i uhvaćenosti u vorteks - cirkularno, ciklično postojanje. Ulazak, ali ne i izlazak.

Ono što vam rano urade je pokažu vam sve simbole i kažu šta znače. Naravno, ne kažu vam sve, već samo ono što žele da vi mislite da oni znače. Zašto?

Šta je prava svrha bivanja? Pre inkarnacije, vi jeste. Rekli bi ste "ja jesam". Kada radite, postanete, tada "budete". Koja je svrha toga? Izvlačite značenje iz vaše staze, iz vašeg iskustva, uzimajući značenje iz toga i stvarajući izražaj, izražaj bi uvek bio simboličan. Slika, dodir, poljubac. Bilo šta.

Ako samo kopirate ono što vam je rečeno da stvari znače, i replicirate ono za šta su vam rekli da treba da ih koristite i kako da ih koristite - šta govoriti, šta misliti, šta znači šta, šta treba da radite - šta je značenje vašeg života... Ako dozvoljavate da vam neko govori šta je značenje vašeg života, neko u vašoj objektivnoj stvarnosti, neko drugi - koja je vaša svrha osim da budete rob?

Zaboravite na zakone i politiku - to je sve smeće. To je samo rezultat. Ako ne stvarate, a jedini način da stvarate je da izvlačite značenje iz sopstvene unutrašnjosti, ako to ne radite - u čemu je poenta toga što ste uopšte tu, osim da budete robovi?

Gomilajući detalje - "Ovo znači ovo! Naučio sam šta ovaj simbol znači, ovaj paganski simbol

znači ovo."

Kako to misliš - "naučio sam"? Jesi li to tražio na netu? Neko ti je rekao šta znači, ili si pročitao to negde? Ili si sedeo negde pored jezera, mislio o životu u celini, svemu što se dešava, zatim je izronio simbol .. a ti: "O Bože!" Vidite, "O bože!" momenat je ono kada ste vi sami došli do značenja. Ne mora to biti nešto dramatično, možda samo "Aha!" I to je znak Kreativnog Duha. Želite to reći celom svetu, jer je to upravo stvoreno, upravo ste stvorili značenje iznutra.

Oni koji su se, ako su se otvorili - tražili su informaciju. Informacija nije znanje. Prema tome, i prosvetljenje bi bilo u kategoriji informacije. Zašto? Zato što onako kako se prodaje, u krajnjoj liniji - sve što radite je menjanje sopstvene percepcije realnosti, vidite nove podloge simboličkog izražaja. Tu ne postoje odgovori, ako zavisite od bilo čega što je u okviru vašeg predašnjeg iskustva da vam da te odgovore.

Ni jedan simbol ne znači ništa, dok mu vi ne date značenje. U stvari, ako imate značenje unutar sebe i smislite simbol koji vidite u vašoj objektivnoj stvarnosti, možda je još neko došao do iste stvari - vi imate razumevanje, momentalno razumevanje. Nekada to može biti lažirano, ili replicirano, kada je neko indoktriniran u sistem unutar kojeg su morali učiti značenje određenih simbola - nekad, neko ko je u znanju može naići na nekoga takvog - a prethodna osoba je možda naučila dovoljno da ima razumevanje. Ali osoba koja je to naučila bi, ako ste na razumevanje došli iznutra, još uvek na vas gledala na način ... Radoznalo.

"Kako ti to znaš?!" Jer ćete mu izgledati kao da imate različito ... Punije razumevanje tih stvari. Nepolarizovano razumevanje.

Oni nauče par određenih načina i značenja u kontekstu u kojem će pričati o tome, ali vi možete pričati o tome beskonačno, različitim metaforama. U čemu je razlika?

Pa, u čemu je razlika između čitanja knjige i pamćenja tuđih zaključaka, i izvlačenja značenja da bi došao do sopstvenog? To je kao razlika između šlaga na torti i torte. Navukli su vas jedenje šlaga - ali nemate znanje koje leži ispod.

Da li je to nepromenjivo stanje? Apsolutno ne.

Razlog zbog kojeg ništa ne znate je što mnogo ljudi koji imaju znanje, čak i kad bi želeli da vam kažu - to je kao da su na broadband vezi a vi na 56K. Ima toliko puno informacija ... I nažalost, u trenutnom stanju - šira populacija nema pojma. Gledaju simbol, možda ih je neko naučio neki simbol... i ili nemaju nikakvo razumevanje toga, ili je njihovo razumevanje veoma ograničeno. Ako imate znanje unutar sebe, mogli bi ste sedeti tamo i pričati o tom simbolu ceo dan. Postoji mnogo značenja vezanih za taj simbol - kao što rekoh, jelen u šumi može misliti više od jedne stvari dobijući kopitom.

Ako tražite simbol - šlag - nikad nećete imati celu tortu. I to je ono što ljudi rade tražeći videoe, lekcije, knjige - traže šlag, traže krajnji rezultat. Prema tome, postajete zavisni od značenja koje vam je prosleđeno.

Tako, priča između nekoga ko je u znanju i nekoga ko nije može biti veoma teška. Jedna jako

naivna stvar za reći, ili ako neko pokušava da vas manipuliše, reći će - "Istina je veoma laka za reći", ili da bilo ko ko vam govori dugo vremena pokušava da vas manipuliše. To je veoma naivno. Tačno, neko ko zavisi od mnogo reči jer tim putem pokušava da kontroliše tok misli bi mogao i da vas manipuliše, ali ako vi zavisite od dužine nečijeg govora kao kriterijuma za to, i tu leži vaša percepcija - ne bi ste bili sposobni da to odredite svejedno. Neko pokušava da vas manipuliše? Trebali bi ste to detektovati u nekoliko sekundi, bez obzira na ono što oni govore.

Istina jeste nešto što je lako reći, ako se jedna osoba u znanju obraća drugoj osobi, koja je takođe u znanju. Drugim rečima, oboje ste došli do istog zaključka i to znate. Znači ono što druga osoba zna. Jednostavno znate.

Zato i neće reći ništa osim: jednostavno znate kada neko zna. Reći ćete da je to ambigvitet - nije, ambigvitet je vama. To je simbol, reći tu rečenicu - "znati kada neko drugi zna" je simbol, i oni koji su došli do zaključka, sami, razumeju puno značenje toga.

Oni koji su to čuli od nekog filozofa, i rečeno im je da je taj filozof bio briljantan pa su odlučili da lupaju glavu nad time šta je taj filozof rekao ... Ako vam filozof kaže - "jednostavno znate. Jednostavno znate kada neko drugi zna." - hoćete li verovati tom filozofu zato što su ga svi ocenili sa 5 zvezdica? Tako pomislite : "pa, to mora značiti nešto, tako da ću sad sesti i misliti o tome."

Ne možete sesti i misliti o "tome", jer je "to" rezultat toliko toga, toliko iskustava ... Tako da, ako kažem da jednostavno znate kada drugi ljudi znaju - ne morate sesti, analizirati šablone ponašanja, razmišljati o ovome, onome ... onaj je rekao ovo a ovaj ono e sad ću ja lepo zbrojiti dva i dva i formulisati analizu njih i njihovih namera.

Ako to radite, to je robotski. Nije ništa protiv vas - da sam protiv vas ne bih pokušavao da vam pomognem. Zaključak je ono što je bitno. Ako ga dosegnete sami, jer zaključak je simbol, on je simboličko predstavljanje, citat, koji nosi previše stvari sa sobom, sva vaša iskustva koja se vezuju u zaključak.

Kako izvaditi značenje? Recimo da prođete određeno iskustvo (događaj). Može biti društveno, bilo šta. I to iskustvo je gotovo, više vam ne znači ništa. Zatim još jedno iskustvo, i vidite da je drugačije od prethodnog ali ipak ima nešto zajedničko sa prethodnim, pa se tu malo zamislite. Zatim treće iskustvo, i sad zaiste liče sva tri. Zatim četvrto iskustvo koje učvršćuje sličnost prethodnih i izaziva u vama pitanje. Četvrto iskustvo je ono koje je u vama izazvalo pitanje, ali su mu bila neophodna prethodna tri. Četvrto iskustvo izolovano sa samim sobom pitanje ne bi nikad pokrenulo, bila su vam potrebna sva četiri iskustva. Sad imate pitanje. I možda imate celu seriju iskustava kroz koja prolazite, tako da možete iz njih izvući značenja koja se tiču tog pitanja. Možda nakon svega toga, dođete do zaključka.

Zatim vas taj zaključak pogura da napredujete u razumevanju i vađenju značenja u vašem životu, počinjete čitavu novu seriju iskustava - a to je samo jedan aspekt vašeg života, možda simultano imate trideset drugih polja, na kojima se isto to dešava, možda se svih trideset spajaju u jednu kulminaciju zaključka, a sva su vam bila potrebna. Svih trideset staza koje su imale mnogo, mnogo iskustava svaka u sebi, vodile su ka tim zaključcima koji su se sklopili i

odveli te do razumevanja.

Za to je potrebno vreme, pažnja - i želja da se nađe značenje. Za imati svrhu! To jedno razumevanje može biti jedno od hiljadu, koji se na kraju sklope, a vi to uopšte ne morate znati dok ne dosegnete "Ohhh!!!". Onaj "Ohhh!!! O moj bože!!!"

Sve te stvari dolaze iznutra. Sposobnost da iskoristite prepoznavanje šablona, da vidi kako su stvari uvek i nikad iste. Šta imaju zajedničko? Jeste li putovali radi iskustva, da dobijete iskustvo ljudi iz različitih kultura? Jeste li bili prezauzeti projektovanjem svoje kulture na njih ... da vidite šta će reći? Ili ste gledali šta imate zajedničko? To sam radio ceo život. Dok sam radio te stvari nisam čak ni znao zašto ih radim, moj svesni um nije, ali moj duh jeste. Vaš duh će vam postavljati mrvice kroz ceo život, iliti "stazu".

Tako, ako dođete na razumevanje, zatim nekoliko razumevanja, a znate koliko stvari je u to bilo umešano zatim pokušate govoriti ljudima detalje vaše staze - oni bivaju odvučeni sa svoje sopstvene. Ovo je razlog zbog kojeg vodim računa o tome da ne otkrivam previše detalja o mojoj stazi. Ljudi često traže da im kažem kako je to za mene počelo - da im kažem više o mojim iskustvima sa entitetima - pa čekaj malo, to nije tvoja staza!

Detalji moje staze su potpuno nebitni. Rezultat je bitna stvar, zaključak koji dosegnem. Mogu podeliti zaključak sa vama, da vas motivišem, ali ne treba da vas teram da moje zaključke pamтите. Tako da moram pronaći veoma delikatan balans informacija, i to ne iznositi gomiletinu informacija - nego tačno dovoljno da razjasnim poentu, dovoljno da vam pokažem da sam nešto naučio. Ali ne želim da pamтите detalje mog života... Neko kome je zaista stalo do vas će tome posvetiti veliku pažnju.

Ideja indoktrinacije nekoga putem zakletve je apsolutno zlo, zato što se time deklariše kako oni ne žele da vi budete kreativno biće i pronađete sopstveno značenje. Proći ćete korake u kojima će vas hraniti značenjima na kašičicu, a zato što je to više značenja, više znanja nego što ste imali pre postanete impresionirani time, poverujete da zaista dobijate nešto, da vas to osnažuje. A znaju da dokle god vas drže podalje od vaše sposobnosti da sami dođete do znanja i značenja imaju potpunu kontrolu nad vama. Odvukli su vas sa vaše sopstvene staze.

Međutim, da su to učinili uspešno vama ovo ne bi uopšte palo na pamet - jer nećete izvući sopstveno značenje, shvatate li?

Bilo kako bilo, nekome sa mnogo znanja, ako su na broadband vezi i obraćaju se nekome na 56k vezi - reći istinu postaje sve pre nego lako - kao što rekoh i pre, neko ko je u znanju može istinu izraziti veoma lako nekom drugome ko je u znanju. Ako neko ko jeste u znanju govori nekome ko nije, reći istinu je sve pre nego lako.

Zašto? Zbog onoga što znate, znate i o ogromnim rupama u znanju koje oni imaju. Da ne možete tek tako reći istinu jer znate da će oni samo razumeti reči kroz ograničeno razumevanje koje imaju u strukturi koncepata koje je izgradilo društvo, da bi morali da prođu kroz tolika toga ... Pri tome - znate da oni ne veruju u to, tako da govoriti im nema nikakvog smisla. Reagovaće "Istina je prosta, trebao bi mi dati prost odgovor."

Zatim ... ljudi koji imaju to znanje postanu prilično frustrirani. Momenta kada ih prekinete, ili im uletite u reč dok oni moraju imati ogromno strpljenje da bi uopšte pokušali da vam nešto objasne - a vi ih presečete da bi ste dali sopstveno mišljenje? Ili im kažete da se slažete, ili ne slažete sa njima?

Za nekoga ko je u znanju, kada mu neko ko nije kaže da se slaže ili ne slaže - obe izjave dođu kao uvreda. Jer znaju da bi ste trebali začepiti i samo slušati - a mnogo stvari koje bi govorili bi bila retorika. Pričam sa ljudima non stop, i kompletno ignorišu retoriku. Koristim retoriku, a da imaju mudrosti razumeli bi .. "hm, ima nešto u ovome" ali to samo batale: "Da, ali ..." a onda ja batalim njih. I nemaju pojma zašto sam ih batalio!

Ili me pitaju prepunjena pitanja. Bilo ko ko zna bi rekao da je to pitanje prepunjeno, jer sagovorniku nedostaje toliko toga ... samom činjenicom da neko postavlja takva pitanja pokazuje koliko ne znate. Pritom, postavljate ih na veoma naivan način ... nije to vaša krivica, ali očekujete veoma jednostavan odgovor.

Ljudi će prići nekome u znanju, za koje je bio potreban čitav život pažljive svesnosti, dosledan i disciplinovan napor da se izvuče značenje iz sopstvenog života - i pitati vas nešto, pri tome očekujući da ćete moći sabiti značenje čitavog životnog veka razumevanja u dve ili tri rečenice ... Ozbiljan sam! Stvarno to očekuju - inače ne bi postavili pitanje.

Dakle, postoji ogroman jaz između onih koji su u znanju i onih koji nisu. Oni koji nisu ni ne znaju da nisu, zbog načina na koji su ih naučili da misle! Dobili su netačne instrukcije za pokretanje i korišćenje njihovog sopstvenog procesa razmišljanja. Naučeni su da odgovore uvek traže izvan sebe. Dezinformisani su o onome šta odgovori uopšte jesu! Zato što im je čitav život značenje davano na kašičice - postaviš pitanje, a neko ti dozira odgovore ... I zato što nemate unutrašnje značenje, niti razumevanje - ne možete razumeti zašto je taj odgovor pogrešan, ograničen, ili vas čak i navodi na pogrešnu stazu. Ne možete, bazirano na tome, bazirano na načinu mišljenja formiranom na pogrešnim instrukcijama.

Mnogo ljudi koji imaju znanje, kada uđu u interakciju sa prosečnom osobom postanu veoma frustrirani. Veoma. Samo će vas gledati. Sve što mogu da urade je da vas gledaju, jer vam ni ne mogu bilo šta reći. Nebiste bili sposobni da izvučete značenje iz onoga što govore.

Kažu - guma, a sve što vi možete izvući iz toga jeste žvakaća guma, dok postoji 500 drugih značenja, od kojih svako vodi ka tački zaključka. Ako to nemate - govoriti bilo šta je bacanje vremena. Ovo je razlog zbog kojeg se govori da vam istina ne može biti rečena. Gledaće vas, i imati "onaj" pogled - oni koji su u znanju razumeju taj pogled. On govori "znaš toliko malo ...Znaš apsolutno ništa, a to ni ne znaš. Da bih rekao ono što znam, trebalo bi mi 500 sati, i sposobnost da izgovaram 500 rečenica od jednom - a ti bi morao biti sposoban za interpretaciju 500 simultanih rečenica koje se istovremeno ulivaju u tebe." To je ono što taj pogled govori. Pogled govori i da ti to čak ni ne znaš. A ako bih ti to rekao, nazvao bi me arogantnim jer si dresiran da ljude zoveš arogantnima. Ne znaš čak ni šta "arogantan" znači.

Tako da će samo sedeti tamo - i odmahnuti glavom ka vama. Sa jedne strane na drugu - jer su

paralisani. Stvar je u pitanjima koja postavljate ... načinu na koji ih postavljate, i onome što radite kad neko zapravo pokuša da vam odgovori, koliko ćete izdržati pre nego što im uletite u reč, prevrnete očima, ili vam nešto što se dogodi u sobi odvuče pažnju, poput mačke koja juri za svetlucavim objektom?

Ili pokušavaju da vam kažu nešto, a vama zazvoni telefon a vi ... "Sačekaj, Shelly hoće da priča o njenom dečku"? Ok, slušaj ... nećeš shvatiti istinu, nisi ni blizu spreman da razumeš bilo šta što je istinito. Zatim - reagujete "Hajde, jednostavno mi reci!" Ne može vam biti rečeno. "Pa to nema smisla! Sve što treba da uradiš je da mi kažeš!" Ne može vam biti rečeno! Ne u vašem trenutnom stanju. Potrebno vam je mnogo rada ... a čak ne razumete ni zašto vam je potrebno mnogo rada. Na to se sve svodi.

Sad, ništa nije 100% sigurno, govorim li da je svaki Mason bio hranjen na kašičicu? Ne, ima mnogo intuitivnih ljudi koji se verovatno učlanjuju tamo, ali su bili dovoljno naivni da budu usisani ... Ali neki od tih ljudi možda žele da kažu istinu ljudima, pomisle ..." Ovo nije fer. Moram reći ljudima šta se dešava". I pokušaju. Možda pokušaju reći nekolicini ljudi zauzvrat dobiju prevrtanje očima. Ili ih ovi pokušaju uvući u neku debatu.

Toliko su izvan znanja da čak ne mogu ni prepoznati istinu kada im je rečena. Znae, kada bi neko iz većine ljudi koja traži po netu informacije o Illuminatima, i upiru prstom u njih, seo u istu sobu sa tim ljudima, da mu je dozvoljeno da postavlja pitanja a Illuminati moraju iskreno odgovarati - kada bi rekli istinu, ne bi je razumeo. Ili bi prevrnuo očima, smejao bi im se. Znam dovoljno da mogu to reći.

Problem sa nekim ko je u takvoj organizaciji nije samo u tome što su razdvojeni od vas, razdvojeni su od vas zato što se ne mogu povezati sa vama. Ono što vi mislite da jeste, nije ono što oni misle da jeste. To je prvo i formalno, a tako je po dizajnu onoga što ih je u to i uvuklo. Takođe su kontrolisani i zakletvom, strahom. Nije stvar samo u strahu u smrti, nego pretnjama nepoznatim, jer su ovim ljudima pokazane različite podloge stvarnosti - rečeno im je "Mi kontrolišemo sve to, ako nas zezneš nije gotovo kad umreš, bacićemo te ovde, ovde i ovde ..." A oni ne znaju razliku - ne mogu dokazati da se to što su videli ne događa, da se baš to neće dogoditi. To je strah od nepoznatog.

Kada postajete subjekat strahu od nepoznatog? Kada tražite značenje izvan sebe. Oni odgovaraju svesnosti koja ih potopi. Može govoriti kroz bilo koga u bilo koje vreme, znaju to. Ako žele da joj postave pitanje, mogu gledati u oblak i dobiti odgovor. To može biti preplavljujuće za njih, i razumem to. Moja namera nije da upirem prstom na bilo koga, ili bilo šta na bilo kojoj skali. Nemam cilj, jer u večnosti nema kraja, pa kako mogu dozvoliti da moj cilj opravdava moja sredstva? To bi bio nazadni, kancerogeni pristup. Kao tražiti simbol prvo, a zatim pokušavati naučiti njegovo značenje.

Unutar večnosti ne postoji kraj, kako onda nešto može opravdati vašu sadašnju nameru da idete za nekim ciljem, ili brigu o tome hoćete li uspeti ili ne? Momenta kada počnete razmišljati o tome - pokvarićete vašu sredstva. Dozvolite da vašu sredstva budu vašu sredstva u svakom momentu. Da osetite i izrazite istinu, da vidite šta vam daje radost. Šta vas navodi da se osećate živima? Ne pričam o zadovoljstvima, ili maničnom ponašanju - govorim o smirenom

značenju u vašem životu, kada dajete - i osećate ono što osećate. Nemojte dozvoliti da misli o uspehu ili neuspehu vodi, ili motiviše vaš izražaj u sadašnjosti.

Ako je vaš izražaj ispravan, od istine, od Duha, imaćete poverenja u to da će rezultat takođe biti ispravan. Ako je izražaj ispravan, vaša percepcija bilo kog rezultata će i biti ispravan rezultat.

Ljudi u tajnim društvima su u njih usisani, a zatim ucenjivani. Jer iako veruju da imaju svo to znanje, deo toga je filtriran u njihove umove od strane svesnosti koja njihove umove i kontroliše. Tako da oni uopšte ne misle o određenim stvarima. Kontrolise im umove tako da u njima dođe do devijacija koje bi navele narod da ih kamenuje. To je zato što je i društvo takođe korumpirano, zato toliko osuđuju. Ti ljudi se plaše takve vrste proganjanja. Razumem to - neću upirati prst u njih zato što se plaše, nego radije - na određeni način bih i sam hteo da prođem kroz neke aspekte toga i pokažem im da je vredno toga, da im pokažem njihovu vrednost. Želim da pokažem svačiju vrednost, nisam polarizovan.

To je ono što je u mom srcu. Ako se osećam kao iscelitelj, kako mogu gledati na nekoga ko je bolestan, fokusirati se samo na simptome, ponašanje, i biti toliko glup da ne shvatim da je njihovo ponašanje rezultat njihovog bolesnog stanja? Da imam mudrosti, zar predmet mog delovanja ne bi bilo stanje? Fokusirao bih se na nečije lično ponašanje tokom njihovog života jedino ako bih imao veoma uzan um, i da nemam sposobnosti, potencijala, talenta, dara da dajem, bez sposobnosti da stvaram. Moja želja je da iscelim sebe, i sve što vidim - a pri tome da ne nosim svet na ramenima kada to radim, već radije da budem od momenta do momenta. Pošto svi drugi ignorišu problem, bar većina - reći ću "Stani malo, ta osoba ne mora da bude takva." Oni ne moraju biti iskvareni, znam to jer sam gledao sopstvenu iskvarenost, korumpiranost kako biva izlečena.

Ako se moglo dogoditi meni, znam da se može dogoditi i drugima. Bio bih budala ...znate, ona u šeširu sa zvončićima, bio bih luda da samog sebe oslepim za širu sliku i ne uzmem sve u obzir. To uključuje i moje sopstveno ponašanje, moju sopstvenu stazu jer je ta staza ono iz čega bih dobio znanje za to kako god okreneš. Zato sam vam rekao pre - ne mogu vam dati previše detalja o mojoj stazi jer bih vas na taj način odvuкао od vaše sopstvene. Znanje je ono što je bitno, mnogo toga mora biti retorika, ili prosto vođstvo. Sabiranje dva i dva, ali bez detalja koje bi ste morali pamtit.

Ne želim da vam kažem bilo šta, ali želim da vam pokažem, a pokazati vam mogu samo ono što sam već prošao. Nema nikakve koristi od čitanja nečega ovde, gledanja nečega tamo - a zatim pravljenja videa o tome. Zašto bih, to nisam ja - to nije moja kreacija! Drugi ljudi su to već uradili, nema potrebe da to i ja radim. Ako to ipak i uradim - samo trošim prostor, ja sam neko ko ponavlja. Ako ne mogu dodati nešto nečemu - nemam razloga da pričam o tome.

Bio sam na stazi na kojoj sam terao sebe da izvlačim značenje. To je borba, ali što više to radite, što više puta zbrojite dva i dva iz vašeg sopstvenog života, postajete sve bolji u tome i brže dolazite do informacija. Obećavam vam ovo - nemojte se obeshrabriti jer niste došli do značenja stvari za mesec dana. Kao ono što sam vam rekao pre, uzmete gitaru i očekujete da ćete je svirati kao Eric Clapton, naravno ne možete, i zatim - "ma zajebi" i batalite je. Pa to je ...

imate morate biti ljudi da tako mislite na prvom mestu. Morate uložiti malo napora!

Neki ljudi ni ne slušaju moje videe, slušaju prva četiri dela - a onda me dovode u pitanje, šalju mi pitanja jer nemaju dovoljan raspon pažnje, niti ispravnu motivaciju - žele momentalno zadovoljenje, jer su istrenirani tako da ga žele. Ne mogu uložiti napor za slušanje cele stvari, a da su odslušali sve - ne bi mi nikad postavili takvo pitanje jer bi videli, skontali bi odgovor koji su tražili. Samo da su slušali. Ta vrsta nestrpljenja je po dizajnu.

Bilo ko je indoktriniran u ove stvari vam neće reći šta se dešava, ali to nije samo zbog "tajnosti" - morate gledati celu sliku - nego znaju i koliko ne znate, pokušavajući da vam kažu jezik bi im se vezao u čvor, znaju kako ste programirani. Jednom kada vidite istinu, vidite i kako su svi programirani, a upravo to programiranje koriste da pokušaju percipirati realnost - a programiranje je pogrešno. Način na koji gledaju stvari je pogrešan. Potpuno pogrešan, čak i način na koji um obrađuje slike! I ne znaju koliko je pogrešno - a vama se jezik veže u čvor pokušavajući da objasnite. Možda jednostavno napišete neku inteligentnu pesmu, postanete umetnik, jer ne znate kako reći neke stvari. Jednostavno ne znate. Neki od vas znaju o čemu pričam.

Dakle, ono što je potrebno je... Šta ja radim? Radim ono što mogu. Ali ja sam imam stazu, vidite? Kao što je i vi imate, a vaša staza je ono gde se nalaze vaši odgovori. Svaka osoba koja me sluša ovog momenta - ono što vama treba, ono što VAMA treba, kao individui, da bi ste spoznali sebe, ono što vam treba da bi ste saznali ono što vam je potrebno da znate vam je već pokazano.

(... daljnji prijevod u toku ...)

Prijevod: [Valjda?](#)

